

S5 OBALNI

Številka 1, Letnik VIII

Januar, 2004

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59HIJ

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

Uredniški oddelek S5 Obalni

Glavi in odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Direktorica ekspedite:
Danijela, S57NKL

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Tehnični urednik
Žarko, S53Z:

Tisk: Rudi, S58RU

Če gre soditi po zaključku lanskega, bo novo leto kar živahno. Vzpodbudjen je bil odziv na silvestrski sked, kjer se je javilo rekordno število postaj. Kljub strahovitim motnjam na sprejemu smo nekako zdržali do konca, pa vendar je ostal nekoliko neprijeten občuek, da smo koga preslišali. Zagotovo ostaja odprava motenj na sprejemu odprt izviv za letos. No, vseeno smo uspeli zaželeti srečno novo leto osemdesetim operatorjem ter celo enemu 'unlis'-u. Tudi ATV prenos je, po raportih operatorjev v dolini, uspel. Še enkrat hvala Agarju-S56RGA, Andreju-S57RW in Nikiju-S57MSE za trud pri organizaciji in izpeljavi.

Kot kaže bo letos precej živahno tudi na 'političnem' področju. Ali je bil zadnji konflikt med avtorji nove izdaje radioamaterskega priročnika in predsednikom ZRS kapljaj čez rob, bomo videli v naslednjih mesecih. Zagotovo pa je sedanjemu vodstvu ZRS uspelo nekaj kar celo prejšnjemu ni - spodbudili so namreč širše spontano organiziranje in dogovarjanje med radioklubi. Je bil to morda njihov bojni načrt že od samega začetka (namreč, zasejati tolikšno nezadovoljstvo med članstvom, da se tudi najbolj trdno speči 'brontozavri' zbudijo iz zimskega spanja in da v obliki dogovarjanja in povezav klubi ponudijo veljavno alternativo)? Kakorkoli že, obeta se zanimiv razplet.

73 Gregor, I3/S53RA/p

DOBRODOŠLI V NOVEM LETU

in novi številki S5O. Dolgi prazniki so mimo. Tako je bilo dovolj časa za razne inventure, popise, razmisleke o storjenem, uspehih, neuresničenih željah... Sedaj pa pričakovanja. Kaj vse bi lahko storili v začetem letu? V pisaniem spektru želja ima svoj prav poseben prostorček tudi ta naš konjiček. Seveda imam v mislih radioamaterstvo.

V zadnjih nekaj mesecih sem bil dokaj pogosto na različnih forumih in klepetalnicah. Ob prebiranju vprašanj, odgovorov, replik na odgovore, replik na vprašanja, pripomb in drugih zapisov sem se občasno vprašal o identičnosti radioamaterstva kateremu sem se jaz zapisal in radioamaterstva, ki je objekt opisanih pisanih. Pa sem šel na polico in v debeli knjigi z naslovom Slovar slovenskega knjižnega jezika, na strani 12 poiskal geslo »amaterizem«. In ne boste verjeli, še vedno piše isto: »amaterizem -zma m (i) ukvarjanje s čim iz veselja; nepoklicna dejavnost, ljubiteljstvo; ...«. Res pa je, da v nadaljevanju piše: »...// slabš. nestrokovno, površno opravljanje kakega dela...«. Po vsem prebranem, bi geslu najbolj ustrezala naslednja razlaga: iz veselja, nestrokovno, površno opravljanje kakega dela, ljubiteljsko...

Pa kljub temu. Začetek leta je tu in tudi nova pričakovanja. Eno od največjih je vzpostavitev reda v zgornji odstavek. Nadaljevati preizkušene klubske akcije in izvedbo novih v okviru možnosti. Na domači lokaciji pa udeležba na običajnih

tekmovanjih, če gre vse po sreči aktiviranje na VHF, eksperimentiranje na 160 m (že konec januarja) in še niz drugih aktivnosti.

Naj zaključim z željo, da nam leto prinese modrih odločitev, dobrih pogojev in uspehov.

Mimogrede, dipol za 160 m sem že napel. Čistilne akcije v klubskih prostorih še nismo opravili. Pa so »uradni« torki vseeno prijetni. Je pa čistilna akcija nujna...tudi kje drugje!

LP in 73's

Valter S51VI

p.s.

Vanja mi je posdal informacijo o dogodku pri sosedih, katere povzetek vam posredujem.

SPECIAL EVENT »50 ANNI RAI«

Ob 50-ti obletnici prvih oddaj RAI – italijanske radiotelevizije, bo aktivna skupina radioamaterjev RAI in sicer na vseh radioamaterskih bandih in na območju cele države. Aktivnosti bodo potekale (potekajo) od 01.00 ure dne 03.01.2004 do 24.00 ure dne 01.02.2004 s posebnimi klicnimi znaki in sicer II0RAI/(1,2,3...) in II9RAI. Postaja z znakom II9RAI bo oddajala iz kratkovalovnega centra RAI v Caltanisetti

Izmenjava QSL kart je mogoča preko QSL biroja. Za vzpostavitev zveze z najmanj tremi različnimi postajami je mogoče zahtevati priložnostno diplomo. Ob tej priložnosti je bil aktiviran tudi e-mail naslov za več informacij in sicer hamrai@rai.it.

Uspešen »lov« vsem, ki bi radi dopolnili zbirku diplom.

Še eno priložnostno tekmovanje se nam obeta in sicer prvega maja 2004 ob priložnosti vstopa novih evropskih držav (tudi S5) v EU. Kaj več o tem mogoče v naslednjih številkah.

Valter S51VI

Glasilo Obalnih Radioamaterjev

7. Tradicionalni silvesterski SKED glasila S5 OBALNI

V imenu ekipe SKED-a S5 Obalnega glasila bi rad zaželel vsem radioamaterkam in radioamaterjem ter njihovim družinam, srečno ter predvsem, zdravja polno leto 2004, s čim več uspešnimi ter »radioaktivnimi« dnevi.

Letos se je na Miloševo-S54G željo ekipa še dodatno pomladila. Tako so na Slavniku bili prisotni S57MSE Niki, S53RA Gregor, S57RW Andrej in S56RGA Agar. Niki in Gregor sta vodila SKED na 2m, Andrej je skrbel za ATV prenos, jaz pa sem se zabaval s prevozom in kuhanjem čaja. Kljub strahovitim motnjam komercialnih postaj smo uspeli v 2 urah in 15 minut povečati število zvez na 80. V dolini pa je naš TV signal spremljalo 6 (potrjenih) gledalcev, a je verjetno še kdo iz sosednje Italije. Kot je bilo objavljeno v prejšnji številki glasila, bodo izdane posebne spominske QSL kartice.

Radioamaterji smo si zaželeli srečno novo leto po naslednjem redu:

Št.	Ura	Znak	Ime
1	18:00	S56KDO	Danilo
2	18:01	S52LB	Lucijan
3	18:02	S51EQ	Nerino
4	18:04	S57EFL	Florjan
5	18:04	S52VW	Ivan
6	18:05	S53Z	Žarko
7	18:07	S53AT	Marijan
8	18:08	S56JJV	Vojko
9	18:10	S52EM	Mirko
10	18:11	S53CR	Branko
11	18:12	S56IEA	Marijan
12	18:12	S57MSE	Niki
13	18:13	S57AZW	Elizej
14	18:14	S56JOG	Valentin
15	18:16	S56GLI	Miroslav
16	18:17	S56WZD	Natalija
17	18:17	S59AV	Vanja
18	18:19	S57JEL	Franko
19	18:21	S56FMZ	Mirko
20	18:25	S56HCE	Edvard
21	18:27	S57NZS	Zdravko
22	18:28	S56IAI	Aleš
23	18:29	S57LO	Boris
24	18:31	S57RWW	Darijan
25	18:32	S56TGC	Roman
26	18:34	S52RR	Roman
27	18:35	S51ST	Ljubomir
28	18:36	S54D	Mitja
29	18:37	S57NMW	Marko
30	18:38	S56FFL	Franc
31	18:38	S53MA	Alen
32	18:40	S56WOK	Bruno
33	18:42	S52MD	Milan
34	18:42	S55M	Adi
35	18:43	S57UTD	Anton

36	18:44	S54G	Miloš
37	18:45	S53VV	Stane
38	18:46	S57UHX	Iztok
39	18:48	S53BJ	Jože
40	18:49	S51WI	Stojan
41	18:50	S57TTP	Franci
42	18:53	S57SXS	Sebastjan
43	18:53	S57ODK	Darja
44	18:54	9A1CEC	
45	18:56	S55SL	Leon
46	18:59	S53AF	Jože
47	19:00	S56KPN	Peter
48	19:00	S53TK	Dušan
49	19:02	S51RP	Rudi
50	19:03	S55A	Vladimir
51	19:05	S57BKB	Bruno
52	19:06	S56ELA	Angel
53	19:09	9A/S57UVJ	Julijan
54	19:10	9A/S56WBI	Ivan
55	19:11	S59C	RK Kolektor
56	19:12	S59F	Ivan
57	19:14	S56PVN	Andrej
58	19:15	S59DTN	RK Izola
59	19:17	S57MTA	Andrej
60	19:18	S53AU	Matjaž
61	19:20	S56GDU	Danilo
62	19:24	S56REM	Emilija
63	19:28	S50J	Graziano
64	19:29	S57RW	Darijan
65	19:30	S51OZ	Zvezdan
66	19:33	IW6COP	
67	19:39	S57BMX	Jože
68	19:48	S56VAO	Stanislav
69	19:49	S51VI	Valter
70	19:53	IV3OAZ	
71	19:57	S51MG	Leopold
72	19:59	S53KP	Maks
73	20:00	S57HFT	Franc
74	20:03	S56RTS	Anton

75	20:04	S56ABI	Ivan
76	20:07	I4GBZ	
77	20:09	S57UUD	Darko
78	20:11	S57ORO	Jan
79	20:11	S58RU	Rudi
80	20:15	S56WTW	Tom

73 in Srečno 2004,

Agar S56RGA

Pred vami je zgodba o zadnjem Morsejevem sporočilu. Velika večina nas pozna njegovo delo, sam pa do sedaj nisem vedel, da v New Yorškem Central Parku stoji njegov spomenik, niti, da so mu ob odkritju spomenika pripravili slovesnost... Zgodbo je napisal John W2NI; mogoče je v njej malo ameriškega »pesniškega pretiravanja« v prostem prevodu pa jo objavljam z njegovim dovoljenjem. 73 Boris S57LO

Veliko nas pozna zgodbo o prvem telegrafskem sporočilu, ki ga je leta 1844 Samuel Morse poslal iz Washingtona v Baltimore, zelo malo pa nas ve, kaj se upošteva za njegovo zadnje sporočilo. To zadnje sporočilo je pustilo globok vtis na vse, ki so ga sprejemali, hkrati pa je bil tehnični prikaz razvoja telegraфа v samo 27 letih...

Ko se je Morse bližal svojemu 80. rojstnemu dnevu, se je med telegrafsko bartovščino podjetja Western Union porodila ideja, da bi bilo lepo pripraviti kakšno slovesnost v njegovo čast. Veliko tujih držav mu je že priznalo zasluge za razvoj telegrafije in telegraфа ter ga odlikovalo z raznimi državnimi odlikovanji. Dobil je tudi gmotno podporo v višini takratnih 60.000 USD, ki mu jo je podelila skupnost 10 evropskih držav kot nadomestilo za uporabo skoraj 1300 Morsejevih telegrafskih setov.

Torej, načrtovali so praznični dan v New Yorku, kjer naj bi v Central Parku odkrili Morsejev kip v naravni velikosti, izlet s čolnom okoli Manhatna ter slavnostni sprejem v zgradbi glasbene akademije, »The Academy of Music«. Med večernim sprejemom naj bi Morse oddal svoj »zbogom« telegrafistom širom sveta z oddajanjem posebnega telegrafskega sporočila direktno iz Akademije. Sporočilo naj bi zaključil sam, z oddajo svojega podpisa.

Seveda je bilo za tako proslavo potrebno izbrati tudi sredstva. Večino so jih prispevali telegrafisti sami. Prošnja za finačno pomoč se je pojavila v časopisu »The Journal of Telegraph«. Za Western Union ga je izdajal založnik James A. Reid, ki je bil kot založnik povezan z telegrafsko industrijo. L. G. Tillotson, proizvajalec telegrafskih instrumentov je nasprotoval ideji, da bi prispevke dajali samo zaposleni v Western Union-u. Reid se je s tem strinjal in kmalu so začeli prispevki prihajati tudi iz

drugih držav. Lista donatorjev se je daljšala (na papirju dolga 2 metra), prispevki pa so bili od 25 centov do 25 USD.

Za dan proslave so določili soboto, 10. junij 1871. Telegrafisti so se začeli zbirati že 8. junija, tako da jih je bilo do petka že na stotine. Prvi dogodek v soboto je bila ekskurzija po New Yorškem zalivu, sponzor pa je bil L.G. Tillotson & Co. Telegraphers. Seveda je to izkoristil tako, da so brezplačne karte delili v njegovih prostorih, kjer je na ogled postavil svoje izdelke: registre, tasterje, releje, itd. Svojo gostoljubnost je nadaljeval na ladji, ki je okoli 1000 izletnikov tri ure vozila po zalivu, pogostitev s pijačo pa je bila zastonj.

Ob 4. uri popoldne je bilo na urniku odkritje spomenika. Vreme je bilo čudovito, sončno in toplo. Pri odkrivanju spomenika je bilo prisotnih okoli 10.000 ljudi, telegrafisti pa so v znak razpoznavnosti nosili bele trakove. Pred samim odkritjem je bilo še nekaj govorov raznih politikov in vodilnih iz telegrafske industrije. Cyrus Field, vodja podjetja Atlantic Cable, je prebral še nekaj pozdravnih brzojavk, med njimi tudi od predsednika Granta. Po odkritju pa je poet William Cullen Bryant, Morsejev priatelj imel recital. Morse, ki je takrat že imel 80 let (verjetno je bil prvi ameriški telegrafist, ki je dosegel to starost) se prvih dveh dogodkov dneva ni udeležil. Hranil je moči za večerno slovesnost.

Zvečer je zgradba glasbene akademije pokala po šivih, na samem odru je bilo okoli 500 stolov za goste. Morse je prišel

dvorano ob 20. uri, v spremljavi gromkega aplavza. Povzpel se je na oder, kjer je sedel zraven Williama Ortona, predsednika Western Uniona, ki je vodil slovesnost. Zraven so bili pomembni gosti, Horace Greely, ustanovitelj časopisa New York Tribune, guverner Massachusettsa, Morsejeve rojstne države, Claflin ter bivši predsednik Konfederacije, general Davis. Poleg njega, je na njegovo presenečenje, sedela tudi Annie Ellsworth. Na njeni pobudo je bil tekst prvega telegrafskega sporočila 1. 1844 »What Hath God Wrought«.

Na sredini odra je bila miza s pripravljenimi telegrafske instrumenti za oddajo Morsejevega zadnjega sporočila. V tem setu je bil tudi originalni telegrafski register, ki ga je Alfred Vail (Morsejev pomočnik in konstruktor) uporabil v Baltimorju za sprejem prvega sporočila, poslanega iz Washingtona 24. maja 1844. Register je posodila Vailova vdova. Danes ga hranijo v muzeju Univerze Cornell. Vse skupaj je bilo pokrito s prtom, instrumenti pa so bili priključeni, tako, da so gostje med slavnostnimi govorji lahko poslušali radijski promet, ki ga je sprejemal register, (ustavi oddajo...odgovori na št. 5...nastavi repeater...) medtem, ko so Western Unionovi telegrafisti pripravljali mrežo za sprejem sporočil po oddaji Morsejevega sporočila. Ob 21. uri je g. Orton objavil, da so vse linije do glavnih ameriških in kanadskih mest prlikučene na instrumente na majhni mizi pred njimi. Instrumente so odkrili, sledila je kratka pavza, da so nastavili repeaterje v sistemu, preden je

Morse začel z oddajo. Saddie E Cornwell, priznana telegrafistka Westren Uniona, je zasedla stol za mizo z instrumenti, Da bi oddala sporočilo. Avditorij je potihnil ko je oddala sporočilo: »Pozdravi in zahvale telegrafski bratovščini po celi svetu. Zahvala Gospodu Najvišnjemu, mir na Zemlji, dobro vsem....«

Po koncu sporočila je g. Orton spremil Morsa do mize. Vsedel se je za stol, naslonil roko na taster in, medtem ko je stotine gostov stegovalo vratove, da bi čim bolje videlo, s trdno roko počasi odtipkal svoj podpis:

S F B Morse.

Ko je odtipkal zadnjo piko, se je začel nekaj minut dolg aplavz. Morse se je vrnil na svoj stol, vidno ganjen zaradi reakcije publike. Orton pa je publiki dejal: »Oče telegrafije in telegrafa se poslavljajo od svojih otrok.«

Sporočila, ki so začela prihajati nazaj, so sprejemali za odrom in jih nekaj takoj posredovali prisotnim.

Iz Washingtona: »Dovolite mi, da čestitam k uspešni slovesnosti za Prof. Morsa. Sporočilo je prešlo celoten Jug, posnel sem dve kopiji v prisotnosti predstavnikov vseh tiskanih medijev v prestolnici...«

Iz San Francisca: »Telegrafisti z Pacifika pošiljajo pozdrave in čestitke iz srca očetu telegraфа...«

Iz New Orleansa: »Njemu, katerega iskre so razsvetile svet...telegrafisti New Orleansa pošiljajo svoje čestitke«

Kasneje zvečer so Morsejevo sporočilo razposlali po celi svetu, ter pravtako

dobivali pozdravne odgovore iz celega sveta.

Večer se je končal z Morsejevim govorom, ki ga je zaključil z besedami: »Gledam na današnjo slovesnost ne kot na čast posamezniku, ampak iznajdbi, katere linije so šle iz Amerike po celi Zemlji in njihove besede na konec sveta.«

Slovesnost se je zaključila okoli polnoči. Ko so gostje odhajali, je bila nad New Yorkom vidna aurora. Mnogi so komentirali, kakšno naključje videti naravin prikaz magnetizma v takšni zgodovinski noči....

Kmalu se je izkazalo, da so slovesnost organizirali pravi čas, saj je Morse 10 mesecev kasneje umrl v svoji hiši v New Yorku. Za sabo je pustil dediščino, ki ga je povzdignila v velikane ameriške in svetovne zgodovine.

73 Boris, S57LO

ZGODBA O STEKLEM POLŽU IN JARI KAČI ALI KAKO (NE) BOMO PRIŠLI DO PONATISA PRIROČNIKA

Na Borisovo željo (S57LO) bom poizkusil čim krajše opisati dogajanje v zvezi z nastanjnjem ponatisa Priročnika, ki služi kot osnova za izvajanje tečajev po radioklubih, zelo dobro pa je bil sprejet tudi drugod, kjer se srečujejo z osnovami elektro in radio tehnike. Zadevo bom prikazal tako, kot jo vidim jaz. Zagotovo na celotno zadevo kdo

drug gleda nekoliko drugače. V vsej kolobociji smo na eni strani (kot avtorji in recenzent – v nadaljevanju avtorji) udeleženi S51EJ (Jože), S51BW (Andrej), S57BBA (Bajko), S59AR (Arči), S57XX (Jure) in na drugi kompletni UO ZRS z S51BR (Rudi) na čelu. V zadnjem času je zadevo dodatno zapletel še S50K (Marko). Znake in imena, ki jih v zgodbo vpelje Marko ne bom navajal.

O nujnosti ponatisa priročnika se je govorilo že nekaj časa. No, prejšnji UO izgleda ni našel volje, da zadevo izpelje, zato so to nalogu prepustili novemu UO, ki je bil izvoljen spomladi v Bohinju. Rudi se zadeve loti kmalu po izvolitvi na dokaj (vsaj takrat je tako izgledalo) zanimiv način, ki pa se je v nadaljevanju izkazal za razdiralnega – in to ne samo pri vprašanju priročnika. Skratka – del prvotne ekipe (BBA, AR, XX) dobri elektronsko obvestilo, da je Rudi zadolžen za izdajo priročnika in da formira ekipo. Tako predlagamo vključitev Jožeta in Andreja, tako da smo kompletni. Rudi se strinja in kmalu pošlje zahtevo, da mu napišemo avtorje posameznih poglavij. Opla, kaj pa je to? Saj je zadeva jasno napisana v uvodu priročnika. No, naj mu bo. Nov je pri zadevi, pokažimo dobro voljo in mu pomagajmo. Zadevo prepišem iz priročnika in mu jo pošljem. Več ali manj smo se vsi strinjali, da korenitih sprememb v priročniku ne bo, kljub temu, da bi nekateri žeeli več praktičnih načrtov. Gradivo bi poizkusili dopolniti in popestriti s kakšno sliko (glavni pobudnik Arči), pričakujemo probleme na področju, kjer je govora o zakonodaji in frekvenčnih pasovih, saj nove

zakonodaje ne tem področju še ni. Nekaj časa opozarjam na probleme pri teh poglavijih, zahtevam, da se z izdajo počaka, nato pa se uklonim in se začнем pripravljati na svoj del posla. Zahtevam, da bi se pred počitnicami dobili, pregledali obstoječe materiale in se dogovorili o rokih za posamezna opravila. Predlog ni bil sprejet. Nov priročnik (če bo ugledal luč sveta) se bo vsekakor prodajal. Zato Andrej predлага, da UO sporoči koliko je ZRS pripravljen nameniti honorarja za opravljeno delo – in potem vse tiho je bilo. Po občasnem dopisovanju na relaciji avtorji – Rudi, pride na dan njegova zahteva, da mu nekdo pove, koliko strani ima in kakšnega formata je obstoječ priročnik. No, na tem mestu se mi je prič strgal film (v zvezi s priročnikom). A se to res dogaja? Nekdo se postavi se na čelo skupine, ki naj bi obdelala obstoječa gradiva – pa nima pojma niti o tem, kaj se obdeluje in predeluje. V tem kontekstu mi je takoj postala jasna tista zahteva, da mu sporočimo, kdo je kaj napisal. Priročnika sploh ni bral – tudi uvoda ne! V nadaljevanju se izkaže, da je temu res tako. Je ga pa nekoč videl in imel v rokah. No, Bajko mu svetuje, kje ga lahko dobi v elektronski obliki in se seznaniti z izgledom. Ugotavljam, da se v nadaljevanju dejansko je, saj je priskrbel celotno besedilo v obliki, ki jo bomo lahko obdelovali. Žal smo prepozno ugotovili, da je verjetno konvertiranje iz PDF zapisa, ali pa lepljenje nepravih datotek skupaj, vneslo veliko napak, ki jih v obstoječem besedilu priročnika ni. Čas dopustov je minil, odziva od UO na Andrejev predlog ni bilo, besedilo

je čakalo, popravil sem del slik, potem pa je tudi mene malo minilo in sem dal zadevo na stranski tir. Po dopustih Rudi ponovno udari. Od Arčija zahteva poročilo, kako daleč je priprava priročnika. No, tu se mi je že drugič strgal film. A smo res tako ničvredni, da ni mogel povprašati avtorjev kako in kaj? A si ne upa? Saj se je imenoval za vodjo skupine, zdaj bo pa nekdo drug zbiral podatke namesto njega. No, lepa reč. Vse bolj je začenjal prihajati na plano njegov način dela, ki ga z vsakim dnem vse bolj spoznavamo. »Moja ekipa ruši vse pred sabo« ali nekaj podobnega je nekje zapisal. Ja predvsem ruši. No, nadalujmo. Zadevo je potrebno postaviti na bolj trdne temelje, drugače bomo resno zabredli v medsebojne spore. Konec septembra smo se kljub vsemu uspeli sestati avtorji. Kot tisti, ki ima nekako največ dela pri pripravi surovih materialov, sem postavil neke, vsaj zame, kolikor toliko sprejemljive roke, s katerimi pa so se drugi avtorji strnjali. Z roki smo seznanili UO in zahtevali, da formalno uredimo medsebojne obveznosti (pogodba, honorar). Prosili smo, da naj se UO ali Rudi ne vtikata več v samo nastajanje priročnika. Predlagan terminski plan je bil sledeč: Do konca novembra se obdela celotno besedilo in slike. V decembru in začetku januarja Jože pregleda besedilo. V istem obdobju se dogovorimo, kako bo s prilogami. Druga polovica januarja in februar se porabi za vnos popravkov. Skratka do konca februarja bi morali imeti gradivo v obliki, ki bi bila primerna za oddajo tiskarju. UO je ugotovil, da se s planom in drugimi zahtevami seznanja. In' to je bilo tudi vse.

Dogovorjenega roka za oddajo materialov smo se praktično držali vsi (kakšen dan gor ali dol), razen Arčija, ki do takrat praktično ni pripravil ničesar – zgodovina iz časov nastajanja prvega priročnika se ponavlja! Jože je pričel pregledovati »tehnični dek« priročnika, ki je bil na kupu. Na tem mestu zadevo dodatno zakomplicira Marko, ki je Rudiju poslal predlog za nove recenzente za posamezna področja. Tu je Rudi v navezi z UO ponovno pokazal svoj dejanski obraz. Namesto, da bi se Markotu za predlog zahvalil je odreagiral tako, kot zna le on. Predlog je posredoval UO in Arčiju v mnenje z zahtevo, da seznaní recenzenta. Arči je posredoval pisarijo Jožetu, ne pa ostalim avtorjem. Način na katerega je postopal Rudi se da razumeti, kot da z Jožetovim delom ni zadovoljen – neke vrste nezaupnica. Na tako ravnanje ni nihče iz UO odreagiral, zato je tokrat Jožetu počil film in je odstopil kot recenzent in oseba, ki je vsa leta do sedaj znala voditi pameten in strpen dialog z državo glede zakonodaje, ki ureja radioamaterjem pomembne reči. Za zakulisno dogajanje sem izvedel nekje sredi decembra – kmalu po tem, ko se je na portalu pojavil zapisnik seje UO. V sklepih sestanka UO ZRS sem bral, da bo priročnik izšel sredi februarja, zbirajo pa se celo prednaročila! No, pa je Rudijeva ekipa ponovno udarila! Ko sem podražil ostale avtorje, če kdo kaj ve o spremembah rokov (še posebno Arčija, kje je s svojimi materiali), sem prejel Jožetovo sporočilo, da odstopa. Izjavi je bilo priloženo Markovo in Rudijevo pisanje. Če bi vsaj Arči takrat razen Jožeta obvestil tudi ostale avtorje, bi

jo Rudi zagotovo takoj slišal od ostalih avtorjev in zadeva bi se morda drugače zasukala. Telefonski pogovor z Jožetom mi je dal slutiti, da ga je ravnanje vodstva ZRS prizadelo. Zadevo smo poizkusili zapeljati v boljše vode s »kriznim« sestankom avtorjev (Jože se ga ni želel udeležiti, Andrej je bil službeno odsoten). Bajko je prevzel obvezo, da seznaní Rudija z možnimi posledicami njegovega ravnanja. V grobem: Kompletna stara ekipa avtorjev je zmožna zadevo pripeljati do konca – s poudarkom na KOMPLETNA. Ostale možnosti so dokaj bolj utopične. UO in Rudi, ki sta zadevo zakuhalila, naj se pogovorita z Jožetom in se mu opravičita za ravnanje. Ponovno se opominja predsednika in UO, da ne izpolnjuje svojega dela obveznosti do avtorjev. Prosili smo, da naj o dogovoru avtorje obvesti, saj drugače smatramo, da je zgodba v zvezi s priročnikom zaključena. Minili so Novoletni prazniki, o kakšnem dogovoru ne duha ne sluha. Pokličem Jožeta, da izvem, če so se zadeve kaj umirile. Pa se niso. No – takrat mi je tretič počil film – nastalo je pisanje, ki ste ga verjetno prebrali (kar se tiče mene, se lahko tudi objavi).

In kaj sedaj. Slišim, da se UO dogovarja za obisk pri Jožetu. Arči še vedno ni dal iz rok nič, kljub temu, da je bil glavni zagovornik kako je treba besedilo pripraviti. Morda bom dobil jutri (ponedeljek 19.01.2004) vsaj njegove slike, da jih spravim v elektronsko obliko. Počasi mi zmanjkuje lepilnega traku, s katerim bi kraljal potrgane filme. Vse bolj imam vsega nategovanja okoli priročnika dovolj. Po drugi strani pa mi je žal do sedaj

vloženega dela, saj je bilo potreba popraviti za preko 65 A4 listov slik, vse enačbe, da o tekstih niti ne govorim.

Jure S57XX

RADIJSKO OKNO V.

(ZAKAJ NE SPADAM VEČ ZRAVEN ali ZAKAJ NISEM RADIOAMATER V DANAŠNJEM SMISLU BESEDE...)

Na enem izmed zadnjih lanskih klubskih večerov je stekla beseda o nekakšnih novih pravilnikih, predpisih, zakonih ali kaj vem, kako bi to poimenoval, saj me že nekaj časa te stvari zanimajo samo takole, bolj mimogrede. A vseeno sem prestregel, da bi naj bilo po novem tako, da bo potrebno za vsako postavitev antenskega sistema dovoljenje, nad 6 metrov višine pa še nekakšen hujši papir in profesionalni izvajalec... Uredbe, pravila in podobno, kar se tiče našega hobija so zagotovo TUDI rezultat aktivnosti ali neaktivnosti, lobiranja ali obiranja in sploh velike zavzetosti ali odsotnosti naših sil, naših predstavnikov, gospodov iz naše Administracije... Seveda, gospodov iz HQ ZRS.

Denimo, da takole malo pošpekuliram, da naprem struno...: Tudi v radioamaterstvu je tako kot, žal, vsepovsod v tem našem zadušljivem 21. stoletju zmagal kapital, denar, prevelika proizvodnja, preveč stvari, preveč klumpa na eni in duhovna revščina, vladavina ignorance in popolna otopelost za stvari, ki niso plačljive na drugi strani. Kaj me vodi v te misli?

Pa začnimo na začetku. Zase vem, da sem se na šestmesečnem radioamaterskem tečaju, ki ga je vodil pokojni YU3TY naučil poleg telegrafije še marsikaj drugega. Pisalo se je leto 1985 in časi so bili precej drugačni, toda ne razumite me napak, ne streljajte na prvo žogo... Bili so drugačni predvsem zato, ker je znanje nekaj veljalo! Zelo sem bil radoven in to je bilo poplačano. Telegrafija, pa čeprav smo jo znali tako rekoč vsi okoli 80Wpm (takrat predpisano 60 Wpm za C – klubsko licenco) sploh ni spadala med najhujše »bavbave«. (Skoraj vsi smo položili predmet »telegrafija« brez težav).

Visokofrekvenčni nihajni krogi, tipi antenskih tunerjev, izračunavanje anten, prilagoditveni elementi, E sloj, F sloj, zemeljska absorbcija, površinski val, prostorninski val, osnove elektronike in elektrotehnike... Vse to je v resnici obstajalo, bilo je predmet predavanj, o tem smo govorili, razmišljali... (To je bila velika razlika: danes ta znanja večini radioamaterskih kandidatov predstavljajo samo oviro v obliki vprašanja s tremi možnimi odgovori za obkroževanje na izpit. Potem, ko imaš pa svoj znak, pa je vse to itak že brez veze...) Spomin na kartonsko računalo za barve na uporih za izračunavanje vrednosti... Vse to pa je bilo začinjeno še z mnogimi radioamaterskimi zgodbami, z nekakšnim radioamaterskim vedenjem, ponosom, da o vsem tem NEKAJ VEŠ!

No, da nadaljujem s prej začetimi mislimi: Ker v današnjem radioamaterstvu res več NI POMEMBNO, da kaj o vsem skupaj veš, je pa (sicer ne vem za koga) zelo pomembno, da je radioamaterjev čim več, poskušajo (mene zagotovo ni več zraven) naše vrste gostiti z raznimi galofak preparati, med katere

zagotovo spada obljava vsega radioamaterskega frekvenčnega spektra vsem radioamaterjem. Tudi tistim, ki so opravljali samo najbolj osnovne izpite pod najbolj okleščenimi zahtevami. To bo nekomu prišlo zelo prav. Ja, zagotovo si bodo meli roke proizvajalci radioamaterskih postaj. Seveda, predstavljajte si, kakšen biznis bo to... Tudi Administraciji to paše, pa ne samo naši, tudi evropski, svetovni, bušijevski. Saj poznate tisto: več kot nas je, bolj je toplo... Cekinčki, cekinčki! No, potem bo potrebno plačati, da nam bo nekdo postavljal »tazaresne antenske sisteme«. Pomislite, za radioAMATERJE!!! Cekinčki, cekinčki... In v prihodnosti nas zagotovo, takole po kakšnem finem novoletnem žuru, čakajo še položnice, na katerih bo pisalo frekvenčnina... Cekinčki, cekinčki...

A tega ne uvidimo... A spet Cekinčki, cekinčki?...

Zato se, gospodje, ne štejem več med radioamaterje, med takšne radioamaterje, v kakršne nas na vsak način hoče predelati najbolj brezobzirna vladavina v človeški zgodovini – brezobzirna vladavina kapitala.

Spoštujem radioamaterstvo, idejo, tisto zdravo bistvo, ki je plemenito. To je del mene in bom, če bo potrebno tudi izstopil iz Administracije, in verjemite, da pri meni doma ne bo noben pooblaščen izvajalec postavljal anten... Prebral sem dovolj knjig tudi o tem, kako se postavi skrivna antena, pa še RADIO imam dovolj rad in dovolj sem »prtisnjen«, da si bom v popolni inflaciji in devalvaciji radioamaterske etike znaš najti svojo pot. V »luftu« pa bom ostal, dokler mi bo ljubo zdravje služilo...

Želim si le, da mi v prihodnosti ne bodo

pacali banda in mojega QRP signala ljudje, ki ne bodo zadostno usposobljeni za rokovanje z radijskimi postajami in bodo zaradi tega motili ostale uporabnike. Če se bo to zgodilo, je temu kriva samo in edino Administracija, ki na zelo zanimiv način skrbi za zadostno (samo)financiranje... Cekinčki, cekinčki... Govori se, da naj bi imeli vsi enake možnosti. Se popolnoma strinjam - ENAKE MOŽNOSTI ZA PRIDOBIVANJE POTREBNIH ZNANJ!!!

p.s.

28. decembra 2003 sem poslušal dva pomorska pasova, in sicer 8 in 4 MHz in ne morem si kaj, da ne bi ponovno opozoril na eno izmed večjih bedarij, ki so zrasle v častihlepnih glavah nekaterih S5 radioamaterjev, vodstvo administracije pa je »dalo žegen«...

Izpisek iz dnevnika SWL S5-RS-060 (*aja, ne vem, če je to moja prava, uradna SWL identifikacijska številka, saj razen nekakšnega seznama SWL-jev s strani Administracije, nimam nobenega dokumenta, ki bi mi to potrdil. No, pa saj je vseeno, a ne, lahko bi si kar izpisnil en SWL znak, tako kot CB-jaši ih bi bij, recimo SWL S5-LEPI...)*):

date	UTC	Call	QRG	mode	sinfo/rs(t)
28.12	2120	HLW	8636	CW	579
28.12	2124	IAR	8670	CW	599
28.12	2133	XSV	8600	CW	559
28.12	2137	qlc po 5w	8013	CW	599
28.12	2142	4XZ	4331	CW	589

Ta izpisek iz log-a priča o vsaj dveh stvareh. Prvič, da telegrafija ni splošno pozabljena in

...injena. In drugič o tem, kam nesporo sodijo klicni znaki, ki so sestavljeni iz prefiksa in sufiksa. S5@ (na primer – da ne bo kdo užaljen) Pa še fino se mi zdi, saj ima določen efekt. Glasno ga preberete!

A, ja, vrniti se je treba pač h koreninam, k tistim stvarem, ki nas veselijo in radostijo, saj je radioamaterstvo le hob. Zato me pa ta Administracija in njena politika vse manj briga.

28. decembra – malo kasneje – sem se prav fino počutil, ko sem naredil nekakšno indukcijsko zanko s konca mojega dipola za 40m na tastovo brajdo in tako pridobil kakšnih 25m »antenske« žice. Uglasil sem zadevščino z ročnim TT tunerjem in zapel je taster na 3,5 MHz. Tako kot pred mnogimi leti, ko sem še verjel, da je radioamater predvsem človek, ki se želi marsičesa naučiti...

Nabrusite ušesa!

Vanja S5-RS-060

Srečanje S55TVX ATV skupine

12. decembra lani sem se kot predstavnik Radio kluba Piran udeležil vsakoletnega ATV srečanja skupine S55TVX ATV skupine. Okoli pete ure popoldne smo se v Kopru dobili z Mirkom, S52EM in Dolfetom, S52DS in se odpeljali v pizzerijo v Šmarje. V Šmarjah smo bili prvi, tako, da smo na ostale udeležence morali malo počakati. Počasi smo se zbrali, ter se namestili v posebnem prostoru, rezerviranem za naše srečanje. Na srečanje so prišli še Edi, S57UKE, Jože, S57BMX, Graziano, S50J, Agar, S56RGA, Drago, S57BAC, Branko, S58AW, Matjaž, S56EME, Stane, S53VV, kasneje pa še Andrej, S57RW. Uredili smo mizo v kotu, postavili televizijo in videorekorder, ter začeli z ogledom

posnetkov dejavnosti skupine. Dolje je s seboj prinesel tudi svoje posnetke ATV zvez, po ogledu posnetkov pa nam je predstavil še del svoje ATV opreme. Edi je pripravil kratko poročilo o dejavnosti skupine v letu 2003 ter predstavil načrte za letošnje leto. Na žalost je bila predstavitev načrtov za prihodnost okrnjena, ker je takrat še manjkal Andrej (zaradi službenih obveznosti), ki bi moral predstaviti projekte, ki se jih bo letos lotil. Po tem smo si privoščili pizzo, vmes pa je prišel tudi Andrej. Seveda smo mu pustili »dihati« in počakali, da se je okrepljal, potem pa nam je podrobnejše predstavil projekte, ki se jih bo lotil letos. Večer je nato mineval v sproščenem klepetu o vseh mogočih radioamaterskih zadevah in krepko presegel polnoč, ko nas je prijazna natakarica zelo diskretno opozorila, da je že noč... Domov sem se odpeljal zadovoljen, da sem v družbi radioamaterjev, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, ki jo sam bolj slabo poznam, preživel prijeten večer, ter se naučil veliko novih stvari.

Boris, S57LO

Enjoy Dxing!

